

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi J.T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn.

I ACa 1723/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych 14 lipca 2026 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Poznaniu na rzecz Skarżącej J.T. kwotę 200 (dwieście) złotych
tytułem uiszczonej opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

J.T. (dalej: Skarżąca) pismem, które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego
w Poznaniu 13 kwietnia 2026 r., wniosła skargę na naruszenie prawa strony
do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu apelacyjnym powadzonym przed Sądem
Apelacyjnym w Poznaniu, sygn. I ACa 1723/23 doszło do przewlekłości
postępowania;
2. przyznane na jej rzecz zadośćuczynienia pieniężnego w kwocie 15 000 zł;
3. zwrot opłaty od skargi.

W treści uzasadnienia Skarżąca wskazała, że postępowanie apelacyjne w niniejszej sprawie trwało około 27 miesięcy, licząc od wniesienia apelacji przez uczestnika postępowania od wyroku Sadu Okręgowego w Zielonej Górze z 8 marca 2023 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku 27 czerwca 2025 r. Zdaniem Skarżącej, przewlekłość była następstwem organizacji pracy sądu w szczególności: długich okresów bez podejmowania czynności merytorycznych, znacznego czasu oczekiwania na rozpoznanie apelacji, braku sprawnego nadzoru nad tokiem sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.s.p.p. skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie oraz zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu meriti do podejmowania zarówno w odpowiednim czasie jak i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2025 r. sygn. I NSP 25/25).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i jest niedopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania

przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; z 3 września 2019 r., I NSP 73/19; z 12 października 2023 r., I NSP 204/23, z 4 września 2024 r., I NSP 224/24).

Niniejsza skarga została złożona już po wydaniu przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyroku 27 czerwca 2025 r., a więc już poza tokiem postępowania, co czyni skargę niedopuszczalną.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

[a.ł.]